

irriterende paa Enhver, der ikke har gjort Selvangivelse, hvad den overveiende Mængde ikke vil, og derfor ikke gjør. Jeg skal nævne et Exempel fra min egen Erfaring paa, hvorledes den ansættes. Jeg havde engang et Embede med en vis Indtægt og svarede da en vis Skat. Jeg kom bort fra dette Embede og fik accurat den halve Indtægt, men hvad skete med Skatten? Den blev forøget med 25 pCt. Nu kunde man jo klage i et saadant Tilfælde, vil man vel sige; men det vil man undertiden ikke, fordi den Frihed, vi holde saameget af her i Landet, ikke alene er en Frihed til at tale, men tillige en Frihed til at tie. Naar man nu, ved uden Indvending at betale den Skat, hvori man er sat, betaler for at tie, er det under alle Omstændigheder besynderligt, naar der ikke steer Andet, end at Indtægterne formindskes til det Halve, at man saa skal betale hyderligere for denne Fornøielse; naar Sigt kan skee i et Forhold, der er af en saa offentlig Charakter som det nævnte, viser det, hvor løs og vilkaarlig den hele Statteansættelse ofte kan være. — En directe Skat er gjort taalelig i Narenes Løb, men om en Indkomsskat mindes man paa den meest ubehagelige Maade hvert Aar.

Mimestad: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet, forsaavidt som det virkelig er en kort Bemærkning; men jeg maa meget anmode om, at den bliver kortere end de Bemærkninger, der tidligere ere fremkomne under Navn af korte Bemærkninger.

Mimestad: Jeg har ikke tidligere bedet om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Jeg sigtede heller ikke til det ærede Medlem, men til andre Bemærkninger, der idag ere fremkomne under Navn af korte Bemærkninger.

Mimestad: Min Bemærkning er kort og vilde vist have været færdig, hvis den ærede Formand ikke havde fundet Anledning til at

bede mig om at gjøre den kort. Jeg vil kun ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Fallefen) bemærke, at det er muligt, at Indkomsskatten er ubehagelig; men det er noget ganske Andet end den Skat, han anbefaler; thi den er uretfærdig. Naar iøvrigt det ærede Medlem anførte et Exempel, som skulde vise, hvor ubehagelig Indkomsskatten kunde være, var det ikke meget overbevisende, thi Ulykken kom kun deraf, at det ærede Medlem ikke vilde gjøre sin Anke gjældende. Jeg skal endnu kun fremhæve, at da det ærede Medlem i sin forrige Tale kom til at omtale de bornholmske Forhold, vilde han ikke for Bornholms Vedkommende lade sig berolige ved den Trøst, han ellers fandt i, at Tiden sjernebe alle Uretfærdigheder ved de directe Skatter.

N. Andersen: (Odense Amts 3die Valgkreds). Jeg troer, at den væsentligste Ubegagelighed ved Indkomsskatten for Nogle ligger deri, at den rammer Alle; men det gjør Staten paa de faste Eiendomme ikke. Det er ofte blevet udtalt som en Sandhed og kan ogsaa i enkelte Tilfælde gjælde for Sandhed, at de faste Skatter paa Eiendomme, naar de ere gamle, kunne betragtes som Prioriteter, men, for at de skulle kunne det, maae de i det Ringeste være meget gamle, især for de Eiendommers Vedkommende, som ere blevne i samme Familie; men hvorledes det skulde kunne ansøres som en Fordeel, som en anbefaling for en ny fast Skat, at den er en Prioritet, begriber jeg ikke, og det har været mig overraskende at høre. Jeg troer, at vi maae være betænkelige ved at gaae ind paa et Lovforslag som dette. Efter hvad jeg saa løseligt kan skjønne, troer jeg, at Gaardmandsclassen ene efter dette Lovudkast vil komme til at udrede omtrent 350,000 Rb. i Skat; det er saadant et Afdrag paa Indkomsskatten, som man forud vil tage af Landbostanden. Jeg nævnte nu Gaardmandsclassen, men den rammer naturligtvis ogsaa andre Landboere, baade de større og de mindre. Jeg har meget nøiagtigt søgt i Motiverne efter en fyldestgjørende Begrundelse af at paalægge Landboerne en ny og saa stor fast Skat, som denne vilde blive, hvilket jo efter den opstillede Regel om faste Skat-